BESCHIKKING VAN DE EERSTE KAMER VAN HET HOF VAN 17 SEPTEMBER 1981 [1]

D. N. Oberthür tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

Zaak 24/79 — kosten

In zaak 24/79 — kosten,

D. N. OBERTHÜR

tegen

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

De feiten

Bij arrest van 5 juni 1980 heeft het Hof de Commissie van de Europese Gemeenschappen veroordeeld om aan D. N. Oberthür een bedrag van twintigduizend Belgische franken te betalen uit hoofde van schadevergoeding, en haar voorts verwezen in de kosten van het geding.

Bij op 20 juli 1981 ter griffie van het Hof ingekomen verzoek heeft Oberthürs advocaat krachtens de artikelen 73 en 74 van het Reglement voor de procesvoering het Hof verzocht te beslissen omtrent een bedrag van 2 000 Belgische franken, zijnde de reiskosten en die van verblijf te Luxemburg van zijn cliënte op de dag van de terechtzitting. Naar zijn mening is het de raadsman van een verzoekende partij die heeft te beoordelen of de aanwezigheid van zijn cliënt ter terechtzitting noodzakelijk is voor de verdediging.

Bij memorie, ingekomen ter griffie van het Hof op 26 augustus 1981, heeft de Commissie geconcludeerd tot afwijzing van het verzoek, stellende dat Oberthürs aanwezigheid ter terechtzitting van 28 februari 1981 niet „noodzakelijk was ... in verband met de procedure" in de zin van artikel 73, sub b, van het Reglement voor de procesvoering.

De advocaat-generaal is in raadkamer van 16 september 1981 in zijn conclusie gehoord.

1 — Procestaal: Frans.

In rechte

1 Artikel 73 van het Reglement voor de procesvoering bepaalt dat als invorderbare kosten worden aangemerkt, naast de aan getuigen en deskundigen verschuldigde gelden en de in artikel 72 genoemde kosten, „de door partijen in verband met de procedure gemaakte noodzakelijke kosten, in het bijzonder de reis- en verblijfkosten en het honorarium van de gemachtigde, de raadsman of de advocaat".

2 Uit deze bepaling blijkt dat als algemene regel de invorderbare reis- en verblijfkosten in wezen die zijn, welke zijn gemaakt door de gemachtigde, de raadsman of de advocaat van de verzoeker. De reis- en verblijfkosten van verzoeker zelf zijn echter eveneens invorderbaar indien diens aanwezigheid ter terechtzitting in verband met de procedure noodzakelijk is.

3 Dit kan het geval zijn indien de aanwezigheid van de verzoeker in persoon vereist is, omdat het Hof dat heeft gevraagd, of omdat ter terechtzitting getuigen worden gehoord over feiten die de verzoeker zelf heeft beleefd, of ook omdat hetgeen de verzoeker is overkomen, uitermate ingewikkeld is en in het middelpunt staat van de discussie voor de rechter.

4 Geen van deze gevallen heeft zich in casu voorgedaan. De voor de beslechting van het geschil noodzakelijke feitelijke elementen konden immers goeddeels worden gevonden in het persoonsdossier van de betrokken ambtenaar en in de stukken betreffende de bevorderingsprocedure naar de rang B 2 voor het jaar 1978.

5 In deze omstandigheden moet het verzoek worden afgewezen.

HET HOF VAN JUSTITIE (Eerste kamer)

beschikt:

Het verzoek om de wegens de aanwezigheid ter terechtzitting van verzoekster in persoon gemaakte reiskosten en die van verblijf te Luxemburg als invorderbare kosten in aanmerking te nemen, wordt afgewezen.

Luxemburg, 17 september 1981.

Voor de griffier

J. A. Pompe

adjunct-griffier

De president van de Eerste kamer

T. Koopmans